

Veterinärer i Sverige

Jo 2009:02

Jordbruksdepartementet

Föreningen Veterinärer i Sverige, ViS, önskar att få framföra följande synpunkter med anledning av utredningen (Jo 2009:02) översyn av djurskyddslagstiftningens utformning och innehåll.

Vi vill som första och enligt vår uppfattning viktigaste punkt framför ett för oss oeftergivligt krav på att det inrättas en oberoende tillsynsmyndighet för djurskyddsfrågor. Ingen lag, djurskyddslagen inbegripen, blir bättre än sin efterlevnad. För att kunna leva upp till de höga krav vi har på olika djurhållare måste det finnas en välutbildad, oberoende och effektiv myndighet, en myndighet som alla aktörer på marknaden har stor respekt för. Eftersom många av dessa frågor är mycket komplicerade ur veterinär- och juridisk synpunkt krävs en mycket välutbildad och oberoende yrkesgrupp för att kunna övervaka och förebygga.

Gerhard Larsson gjorde en utmärkt utredning, Trygg med vad du äter, där han föreslog en ny och oberoende myndighet för hela livsmedelskedjan. Tyvärr hamnade den i papperskorgen.

Jordbruksverket har i dag det övergripande ansvaret för djurskyddet i landet. I praktiken är det länsveterinärerna, som är anställda av Länsstyrelsen och avlönade av Finansdepartementet, som sköter tillsynen på lokal (länsvis) nivå utan att ha någon direkt koppling till Jordbruksverket. Länsveterinärerna är dessutom kroniskt underbemannade på grund av att det proportionellt avsätts mycket lite pengar för ändamålet. Detta innebär att djurskyddstillsynen fungerar mycket dåligt i hela landet. Det är bara akutfall som handläggs och då är det försent. Allt förebyggande arbete och all rutinmässig kontroll ligger nere på grund av tidsbrist. Vi vet dessutom av erfarenhet från olika områden i samhället, inklusive djurhållning, att egenkontroll fungerar mycket dåligt.

Angående de särskilda frågor som nämns i kommittédirektivet har ViS följande synpunkter,

Problemet med övergivna och förvildade djur kan inte lösas fullt ut utan att varje enskilt djur kan identifieras till en specifik djurägare. Djurägaren är rättsobjektet, inte djuret. Går det att identifiera djurägaren, skall djuret givetvis omfattas av djurskyddslagen. Går det inte blir det tyvärr en fråga för den lokala miljö- och hälsoskyddsförvaltningen.

Frågan om naturligt beteende för våra djur måste ha sin värdegrund i den vetenskap som finns och den erfarenhet vi byggt upp genom generationer. För att vi skall få en trovärdig djurhållning måste samhället, i enlighet med vår grundläggande uppfattning i första stycket, bygga upp en tillsynsmyndighet som alla parter kan ha förtroende för, en myndighet som inte bara skall agera övervakande, utan även vara rådgivande i förbyggande syfte, för att i möjligaste mån undvika de tragedier som tyvärr inträffar ibland. Detta är ett måste enligt vår uppfattning för att få en så hög

acceptans som möjligt bland så många som möjligt och samtidigt få en rimlig ekonomi för djurägarna.

Angående frågan om särskilda krav för viss djurhållning anser ViS att det måste finnas grundläggande krav på kunskap och den miljö djur skall hållas i för kommersiella ändamål. Återigen anser vi för att det skall fungera måste det finnas en myndighet med välutbildad personal som både kan övervaka och hjälpa till och förebygga, annars är all lagstiftning meningslös.

Frågan om tävling och träning av djur har ViS redogjort för i en tidigare utredning och hänvisar till det svaret.

ViS anser att all form av sexuell handling med djur, oavsett ett lidande eller inte, skall vara förbjudet.

Avslutningsvis anser ViS att det måste finnas en möjlighet för Länsstyrelsen att, i analogi med jaktförordningen, på lokal nivå kunna få göra undantag från djurskyddslagstiftningen, när omständigheter som ingen kan påverka kräver detta.

Ulricehamn som ovan

Lars-Håkan Håkansson

sekreterare